

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНИ И ИНТЕРЕСИ.

ТУРЦИЯ излизва сѣка сѣбота. Годишната цѣна за външната, по царската поща, е 3 бѣли мецедѣта; външ. отъ имперіята, 4 бѣли мецедѣта. Спомоществованіята трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които сѣ отнасятъ до редакціята надписуватъ-сѣ до Никола Геновича. Външните настоятели отговарятъ за въстникътъ. Подписката за спомоществованіята става направо у Ц-градъ-Галата при Никола Геновича, издателя на въстникътъ.

РЕДАКТОРЪ И ИЗДАТЕЛЪ НИКОЛА ГЕНОВИЧЪ.

Чорбаджилѣктъ въскресна пакъ на ветхити си блънуванія. Ако разгледамъ сръбскити и рускити въстаници, ний ще са убѣдимъ безъ съмнѣніе чи той трѣбува да черпи вдъхновеніята си отъ чуждити естерин.

За какво са касай? касай са за прошеніето което нѣкои си отъ балкапанскити чорбаджии отпратили на Н. В. А' Али паша, министъръ на външните работи.

Гайдата бѣше споменала нѣщо за това прошеніе и фалаше до небеса минимити представители чи дѣйствуватъ.

Тія пофали бѣха лѣсни да излѣзватъ отъ устата на единъ интересатъ човѣкъ. Нѣ ний, които сми научени да служиятъ искрено на народътъ си, ний не рачихмъ да кажимъ нищо. Причината на това мълчание бѣше чи го намѣрихмъ нѣ само не съобразно съсъ положеніето на обстоятелствата нѣ още мечтаніе най неопровергательно.

Първо каква бѣше цѣльта на съчинителити на прошеніето? тя бѣше да искатъ отъ царското правителство, въ името на българскіята народъ, да имъ даде едно черковно учреждение особено отъ гръцката патриаршія, единъ духовенъ началникъ, единъ народенъ синодъ!!

Прочее тіа същити желанія ний ги видѣхмъ и въ сръбскити и рускити въстаници преди двѣ недѣли: косто ще кажи чи нашити чорбаджии трѣбува сѣкоги да дѣйствуватъ по внушеніето на чуждити вліянія.

Ний желаймъ да знаимъ дали това тѣхно прошеніе е израженіе на желаніята на народътъ ни, или е пѣхъ наръженіе на политиката на чуждити вліянія.

Ако е израженіе на цѣль народъ, това тѣхно прошеніе трѣбува естествено да носи подписити на сичекити ний първенци отъ външнити градища. Защото Балкапанъ не състава цѣль народъ. И ний нѣма нищо да кажимъ а ще ги пофалимъ.

А ако е израженіе на политиката на чуждити вліянія, тогасъ това тѣхно прошеніе трѣбува естествено да носи подписити само на нѣкои чорбаджии и на тѣхнити иекерета.

Едно нѣщо забележително, точ и едни или двама отъ нашити първенци които иматъ едно пѣвѣство вліяніе въ народътъ ни и въ общественити ни работи не ударихмъ мюхюрити си на това прошеніе. Кои сѣ биле причинити на това? причинити на това биле чи прошеніето са подписувало въ Цариградъ и аши и а н о; и чи тіа едни или двама първенциката искали първо да го прочетатъ та послѣ да ударятъ мюхюрити си, нашити представители имъ отказали.

Това доказува чи само калотерци глѣ-

дять да са турятъ на чело на общественити ни работи безъ да иматъ изпеканата способностъ. Нѣ нѣка не ги садимъ още. Не извършуваніето на въпросътъ ни ще ги осѣди доста строго. Маската подъ която тѣ криятъ работити ни ще са лѣсни; мѣслата ще сѣ прѣсви рано или късно; хоризонтътъ ще са разчисти; сѣки ще познай истината.

Нѣ подписанити на прошеніето искатъ отъ царското правителство едно черковно учреждение, единъ духовенъ началникъ, единъ народенъ синодъ. Народна ли е това желаніе, или само на нѣколко чорбаджии! Ний оставамъ тоа трудъ на Високата Порта да го научи.

Колкото за насъ ний ще попитамъ подписанити на прошеніето да ни кажатъ кои сѣ тіа хора дѣо сѣ ги съвѣтували да направатъ една такава безумна постанка?

Тѣ искаха напредъ да зематъ участие въ синодътъ на гръцката патриаршія. Ти имъ отказа ако не просташки поне дипломатически.

Днесъ тѣ искатъ едно особено черковно учреждение, единъ духовенъ началникъ, единъ народенъ синодъ. Колко голѣма глупостъ е наистина това предъ очити на единъ човѣкъ който познава положеніето на обстоятелствата и на народътъ!!! Гръцката патриаршія ще ли са смели баримъ сега за да имъ отстъпимъ това желаніе!!! не вѣруваме.

Е! тогава, за срамъ на глупостити си дали нѣма да отидатъ при Шехислемътъ при Хахамъ-банѣта, при ерменскити патрици, като зематъ и Папата за класаръ, за да ги молятъ да имъ дадатъ едно особено черковно учреждение единъ духовенъ началникъ, единъ народенъ синодъ!!! (сѣдѣва)

УЧРЕДИТЕЛЕНЪ ЗАКОНЪ

на отдѣленіето направено подъ име

Дунавски Вилаетъ (1).

ОУНЦИ РАСПОЛОЖЕНИИ.

ГЛАВА 3.

Чл. 27. Въ Вилаетъ единъ общъ сѣвътъ е съставенъ отъ четири членове, избрани отъ сѣки санджакъ, съобразно съсъ расположеніята на заглавіе V. именно: двамина мюсюлмани и двамина не мюсюлмани. Главниятъ сѣвътъ са прѣдсѣдательствова отъ Валията, който назначава единъ подъ прѣдсѣдатель и отъ между чановничити на Вилаетъ.

Чл. 28. Главниятъ сѣвътъ е свиканъ единъ пѣтъ прѣвъ годишата въ главното мѣсто на Вилаетъ. Траяніето на сѣко заседание не ще занижува чотирисетъ дни.

(1) Видѣть брой 36 на Турция.

Чл. 29. Главниятъ сѣвътъ на Вилаетъ има за мисля: 1 да издирва въпросити относителни до навършваніето, до обдѣржаніето, до полиціята на царскити дружища въ Вилаетъ, до воаріята въ казити и общинити тѣй както и до подстроеніето, поправленіето и обдѣржаніето на муниципалити зданія, и да испитва прошеніята на санджацити и на казити, относителни до тіа сѣщи прѣдѣлти; 2 да разискува върху иѣркити които са отнасятъ до благочиніето на дружищата; 3 да разискува срдѣствата собствени да распостранити и да улѣснитъ земледѣліето и търговіята; 4 да разгледува въпросити относителни до распорѣжданіето на дѣлѣкъ по санджацити, казити и общинити.

Чл. 30. Сѣки членъ отъ новіята сѣвътъ има мисля да му съобщава прошеніята подадени било отъ санджацити или които той е прѣдставителъ, било отъ едни отъ казити които записатъ отъ нѣго. Той трѣбува да ги представя предварително на валията който рѣшава за тіа които ще са дадатъ на главниятъ сѣвътъ. Сѣвътътъ разискува още и сичекити въпроси отъ общи интересъ които му сѣ връчили направо отъ валията. Главниятъ сѣвътъ са угражява да подава гласъ върху нѣщата за които има мисля да разискува. Туреніето въ дѣйствието на сѣдѣствіето на разискуваніята принадлежи на царското правителство. Рѣшеніята на главниятъ сѣвътъ, забѣлезани въ протоколити сѣ испратени отъ валията до царското правителство и сѣ турятъ въ дѣйствието по царска заповѣдъ които ги подтвърждава.

Заглавіе II.

Управление на санджацити.

ГЛАВА I.

Главно управление на санджацити.

Чл. 31. Сѣки санджакъ, на когото гражданското управление, финанціити и полиціята сѣ турнати подъ високата властъ на Валията, има по единъ каймакамъ наименованъ по царска заповѣдъ и нѣзпаренъ да са грижи за извършваніето на сичекити заповѣди произходящи отъ царското правителство и на прѣдписаніята които му са прѣдадени или отпратени отъ Валията, относително за властъта му. Той упражнява, между тіа, изпълнителната властъ въ санджакътъ, въ прѣдѣлити на обязанности си.

Чл. 32. Управленіето на финанціанити работи и на отчетѣтъ на санджакътъ е повѣрено на единъ малъ-мидюръ наименованъ отъ царското правителство, по прѣдложеніето на министърътъ на финанціати, и туренъ подъ високата властъ на управителъ на финанціати отъ Вилаетъ.

Чл. 33. Взаимнити обязанности на каймакамътъ и на малъ-мидюрътъ, относително до финанціати и отчетѣтъ, ще са свършватъ съсъ едно частно рѣшеніе.

Едно писалище, турено подъ управленіето на санджакътъ ще служи съобразно съсъ терминътъ показанъ отъ управителъ на финанціати у Вилаетъ.

Чл. 34. Секретарството на санджакътъ е

повършено на единъ чиновникъ наименованъ отъ царското правителство за директоръ на кореспонденцията на санджакътъ. Той има подъ заповѣдити си едно писалище натоварено съсъ официалната кореспонденция, съсъ записуването на театарити и съсъ архивити.

Чл. 35. Каймакамътъ са спомага отъ единъ свѣтъ на управленіето, съставенъ отъ кадіята на сръдоточната кааза, отъ мюфтията на главното мѣсто, отъ духовнитъ началници на не мюсюлманското населѣние, отъ подъ директорътъ на финанцити, отъ директорътъ на кореспонденцията на санджакътъ, и отъ шестъ постоянни членове, отъ които трима мюсюлмани и трима не мюсюлмани. Каймакамътъ прѣдсѣдаствуваша свѣтътъ; въ когато го нѣма той са прѣдсѣдаствуваша отъ оногоя отъ членовити когото той отрѣди за да го представява.

Чл. 36. Управителнитъ свѣтъ е натоваренъ съсъ сичко което са касае до извършването на мѣрцити относителни до гражданското управление, до финанцити и до разсѣрляніето на данъцити: до общенароднитъ работи, до оброчити на вакъцити, до доходѣтъ на тапіята и до земледѣліето. Той не самъ шия цикъкъ въ сѣднитъ работи.

Формата на разискуваніята и образътъ на извършването на рѣшеніята на тоя свѣтъ ще са опредѣляватъ отъ единъ особенъ уставъ.

Чл. 37. Казата въ която лѣжи главното мѣсто на санджакътъ има единъ мюдиринъ. Сѣднитъ работи които стаматъ въ казата са моситъ на сѣдницата на санджакътъ. Мюдирътъ е натоваренъ съсъ гражданското управление на казата и въ сѣщото врѣме спомага каймакамътъ въ общото управление. Той има титла муавинъ (помощникъ) на каймакамътъ.

Чл. 38. Властити на полицията въ санджакътъ зависатъ подъ каймакамътъ, които ги разпѣдѣла на различни кази, съобразно съсъ заповѣдити които прѣима отъ Валията и може, въ нужда, да ги прѣвѣсти и настанява върху една друга страна на каазити. Офицерътъ на полицията отъ най високитъ чинъ управлява полицията на санджакътъ; той дѣйствиува съобразно съсъ уставѣтъ на полицията, подъ заповѣдити на каймакамътъ.

ГЛАВА II.

Сѣдно правителство въ санджакътъ.

Чл. 39. Въ сѣки санджакъ единъ кадіа е натоваренъ да са пронаоси върху сѣка давѣя които зависити отъ шеріата и съсъ исклученіе на работити които зависатъ отъ гражданскити закони. Кадіята е наименованъ по царска заповѣдъ, но предложеніето на шехъ-мюслимътъ.

Чл. 40. Въ главното мѣсто на санджакътъ е установлено едно гражданско сѣдналище. То установа причинити които надминува въ правото на гражданскити сѣдналища на каазити, прошеніята подадени отъ даваджити противъ отсѣжденіята на тѣ сѣдналища, съобразно съсъ законѣтъ.

Чл. 41. Кадіята прѣдсѣдаствуваша гражданското сѣдналище на санджакътъ, което са съставлява отъ трима членови мюсюлмани и трима не мюсюлмани, въ чинъ на сѣдници (мюмензи) избрани съобразно съсъ расположеніята на V заглавие.

Единъ особенъ чиновникъ, назначенъ отъ царското правителство, присѣдствуваша въ ауденциити на тоя сѣдналище.

Чл. 42. Гражданскитъ сѣдъ сѣди за сѣка вина, съсъ исклученіе: 1, кавгити между мюсюлманити, които зависатъ частно отъ сѣдналищата на шеріата и между не мюсюлманити, които зависатъ отъ особа властъ на не мюсюлманскити общества; 2, прѣдметити подъ които зависатъ властѣта на криминалнитъ сѣд-

далища и кавгити които зависатъ исклучително подъ търговскити сѣдналища.

Чл. 43. Отсѣжденіята на гражданското сѣдналище на санджакътъ сѣ забелѣзани въ единъ изустенъ протоколъ, който, обѣченъ съсъ подписити на кадіята и на мюмензити е подаденъ на каймакамътъ. Каймакамътъ изпълнява сентенциити на сѣдналището съобразно съсъ властити си, и отправя сентенциити на които извършването надминува прѣдѣлити на властѣта му, въ сръдоточната властъ на Вилаетътъ.

Чл. 44. Криминалнитъ сѣдъ на санджакътъ, учреденъ подъ прѣдсѣдаството на кадіята на санджакътъ, е съставенъ отъ шестъ членови отъ които трима мюсюлмани и трима не мюсюлмани, избрани въ чинъ на сѣдници (мюмензи) спорѣдъ предписаніята на V заглавие.

Чл. 45. Отсѣжденіята на криминалнитъ сѣдъ на санджакътъ сѣ забелѣзани въ единъ протоколъ, който, обѣченъ съсъ подписити на кадіята на главното мѣсто и отъ мюмензити, са подава на каймакамътъ, който то прѣдава на валията.

Чл. 46. Сѣки санджакъ има по едно търговско сѣдналище учредено спорѣдъ форми прѣдписани отъ търговскитъ законникъ; то е съставено отъ единъ особенъ прѣдсѣдатель и отъ едно опредѣлено число членови и дѣйствиува съобразно съсъ обязанностити отрѣдени отъ търговскитъ законникъ.

Заглавие III.

Управление на каазити.

Главно управление на каазити.

Чл. 47. Въ сѣка кааза, единъ мюдиринъ наименованъ отъ царското правителство е натоваренъ съсъ гражданското управление, съсъ финанцити и съсъ полицията; той зависи право отъ каймакамътъ на санджакътъ.

Службити му състоятъ да туря въ изпълненіе заповѣдити които излизуватъ отъ царското правителство, наставленіята които му сѣ отправени отъ валията и каймакамътъ и да туря въ дѣйствиѣ сичкити рѣшенія на правосѣдіето, съобразно съсъ прѣдѣлити на властити си.

Чл. 48. Финанциалнитъ работи на каазата, които обѣматъ събираніето и внасаніето, въ главното мѣсто на санджакътъ, на доходити на царството и употребленіето на сумити зети въ смѣтка на разноскити на каазата, праватъ частъ на обязанностити на мюдирътъ.

Чл. 49. Отчетътъ на кореспонденцията на казата е повѣренъ на единъ, или, ако има нужда, на двамина секретари.

Чл. 50. Въ управителнитъ свѣтъ двама членове мюсюлмани и двама не мюсюлмани, които ще са избрани съобразно съсъ прѣдписаніята на V заглавие, спомагатъ мюдиринътъ.

Чл. 51. Каазата има единъ управителенъ свѣтъ прѣдсѣдаствувашъ отъ мюдиринътъ и съставенъ отъ кадіята на главното мѣсто, отъ религиознитъ началници на не мюсюлманскити общества, отъ секретарътъ на каазата и отъ четирима членови.

Чл. 52. Управителнитъ свѣтъ е натоваренъ съсъ сичко което са касае до изпълненіето на мѣрцити относителни до финанциалното и гражданското управление, до полицията, до разсѣрляніето на данъцити, до общенароднитъ работи, до приходити на тапіята и до земледѣліето, въ каазата, безъ да са намиса обаче въ сѣднитъ работи. Формата за разискуваніето и терминътъ за туреніето въ дѣйствиѣ на рѣшеніята на тоя свѣтъ ще са отрѣждатъ чрезъ единъ особенъ уставъ.

Чл. 53. Въоръженіята властъ опредѣлена за полицията на каазата е турната подъ заповѣдити на мюдирътъ който ѣ располага спорѣдъ

да наставленіята на каймакамътъ и съобразно съсъ прѣдписаніята на общитъ уставъ на полицията. (слѣдува)

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ.

ЦАРИГРАДЪ, 22 Февруаріа.

Г-не редакторе.

Истина мѣчно нѣщо е да са дадѣтъ точни и подробни свѣденія, щото да могатъ увѣри човѣка за исторіята и състояніето на човѣшкитъ родъ, въ най първити врѣмена на свѣтътъ.

Ми имамъ нужда отъ доказателства достойни за да ни дадѣтъ положителни свѣденія на прѣметътъ; но като напредва човѣкъ въ просвѣщеніе, и като исторіята съразмѣрно по употребителна и прѣметити ѣ ставатъ по изобилни Исторіята е сичкитъ и опитнитъ урокъ и поученіе на сичкити народи на този вещественъ свѣтъ. Исторіята е огледалото на човѣшкити синове, презъ което могатъ ясно да видатъ сичкити черти на образѣтъ си. Тя е неогрѣшнителното ръководство което можн да ужити и управн човѣшкитъ родъ въ благоденствіе и благополучіе въ този свѣтъ. Въ исторіята намирамъ почти сичкити примѣри и уроци нужни за прѣвъ животѣтъ ни.

Слѣдователно сѣкии народъ и сѣкии човѣкъ, безъ исклученіе и отъ какво да е происхождение, колкото и да е по изучилъ и опозналъ исторіята на народити, той е съкога по достоенъ да управн себе си и неговити братиѣ, въ поведѣніето съ другити народи или човѣци прѣвъ този животъ.

Но, ако испитамъ исторіята на вѣхтити врѣмена, тогава ще са увѣримъ че мнозина отъ ученити и достойнити за почетъ сѣ ги осѣжданъ на смъртъ: а напротивъ въздали сѣ честь, слава и похвала на хора съвсѣмъ не достойни на знаніето имъ. Ній не трѣба въ сѣщото врѣме да забравимъ че, ученити и достойнити, слѣдъ испжданіето отъ отечеството имъ, или слѣдъ смъртъта, които имъ са наложни като награда на добродѣтелството имъ, пакъ са спечелили честѣта, която имъ принадлежеше; а напротивъ, не достойнити сѣ ги рано или късно обезчестили, спорѣдъ недостойнството което са показали.

Въ исторіята на народа ни има много такива примѣри които показватъ строгостъ, дѣятелностъ, съгласіе и остроуміе въ управленіето на своя си народъ, и които сѣжити ній ги похвалями за таквитъ тѣхни постѣпки. Но днесъ какво да видимъ въ народа ни? имали нѣщо да е станало за похвала, или което да покази чи и ній сѣми народъ? нѣ, и дѣйствиетелно нѣщо достойно за похвала. Ако искаше несъгласіе у насъ са намѣрватъ дебелини му корени: прѣприпити сѣ силнити ни орѣжия въ сичкити ни разговори. Лукавството, издѣличеството, лѣжата, пристрастіето и проч. направиха сѣдналището си въ народа ни.

Една черква пожелѣхъ да направимъ въ Цариградъ, прѣди толькось години започната и недонесарана до днесъ още стои. Една братска община бѣше са направила и нея отбратосахми. Параловна дружина бѣше са съставила, която показваше напредването на народа ни въ търговіята и слѣдователно въ просвѣщеніето не можахъ една година да искрагѣтъ.

Започнуваніето на черквата, съставленіето на братската община и на параловната дружина, сѣ толькось силни и разявителни обезчестія на народа ни щото немогатъ да са изгладатъ назъ сърцата на ония които чувствуватъ народностъ какво нѣщо е на свѣтътъ. Иззащо да е това така? защото страстити ни сѣ съвършено обладани; и така не можемъ да видимъ своити си заблужденія; а по нѣжкй

път, макаръ и да видимъ себе си вънъ отъ човешките дѣлности, постоянствуващи въ тѣпоумието си, и така никога цѣль не можемъ да постигнемъ. Напротивъ като са заловимъ за нѣщо, което може да докара нѣкоя полза, извѣдишъ го изоставяи!

Горѣизложените пороци, които владѣятъ въ народа ни, не сж ли най главните причини на разореніето на токохъ сили и крѣпки имперіи, царства и народи на свѣтътъ? Народити които са намиратъ днесъ въ невежество, кои са причинити? безъ причина ли са намиратъ въ такова сѣстоніе?

Пристрастіето, своенравіето, слепо-славолюбіето, завистта, неправдата и непокорността на доброто, сж пороци които потѣпкуютъ най ползливити и добродѣтелити чувства, и сѣдѣ въреме съвсѣмъ са завадава цѣль народъ отъ тяхъ. После виждъ завадаватъ недовѣріе единъ на другито, после прѣпирити, недоумніето, неспоразумніето и не-сѣгласіето лесно докарватъ разореніето върху овиъ народъ. Мислимъ че, сѣки народъ който не са води, малко или много, отъ исторіята, и като не обръща най малко очити си, за да види и да викине въ дѣлата на успѣвающити днесъ прѣдъ очити му народи, лишенъ е съвсѣмъ, казвами, отъ сѣкити прѣимущества на народността си, даже и отъ сѣщото ѱ име.

Спорѣдъ горѣизложенити свѣденна дѣлность наша е, да внимавами добръ въ сѣкити постапки, за да поправами първо свонити си заблужденія и така ще са удостоймъ за поправленіето на оиъ на братѣта си.

Трѣба, ако исками да успѣвами спорѣдъ другити народи, да имаме такова внимание върху напредваніето ни каквото Исака Невтона на паденіето на едно яболок отъ примѣрътъ на което стана прѣобразователъ на Философіята. Да са отиваами на народніятъ гласъ; и таа да спечелимъ любовта му, сѣгласіето и слѣдователно сѣдѣствіето му. Да не мислимъ само за себе си, но за обща полза; инакъ и нѣи сѣкити остануваами лишенни отъ сѣкити добрини и достоинства на свѣтътъ. Дѣлжити сми още да внимаваами въ сѣкити народни постапки; правото и доброто да избирами а лошото и вредителното да опровергавами.

Впечатлѣніето което ни направи послѣдній брой на Гайдата, накарна на да направимъ нѣколко забѣлжванія; защото видѣ ни са твърдѣ противонародно и неблагоприятно да е поставилъ въ това обстоятелство почтенніятъ редакторъ.

Нѣи никакъ не вървахми да го видимъ въ такова заблужденіе, и не знаимъ причинити, които сж го накарали така да постѣпи къмъ народа. Обаче мислимъ чи ще са удостоймъ да ги познаимъ слѣдъ малко време.

Ето какво казва:

„Вѣрно чи читателити сж интересуватъ колкото по скоро да научатъ сѣдържаніето на това ново прошеніе, и нѣи които го имаме прѣдъ очи не тѣрпеливи сми да имъ съобщимъ този интересъ и сѣриозенъ документъ, но по причина, които сѣки единъ би ги уважилъ, като му са доважатъ, нѣи за по добръ намѣрхми да са повѣдържимъ за сега отъ цѣлото му обнародване, за което са надѣемъ чи не ще на осѣдѣтъ нашити съотечественици като постапами тай. Да прѣдпочтемъ по ползното повече отъ любопитното, сѣками че това не на обвинява.

„Освѣтъ туй, можемъ да кажемъ, (важи, но неправедно е) че прѣдшествующити причини за подаваніето на това послѣдне прошеніе сж почти извѣстни на нашити съотечественици, и проч.

Почтенніятъ редакторъ ясно исповѣда и сѣвършено е увѣренъ че читателити му са интересуватъ колкото по скоро да научатъ сѣдържаніето на това ново прошеніе. Но не иска да го обнародва, или защото не иска читателити на листътъ му да са интересуватъ или има нѣщо, което не му понаса, и така захваща ужъ да докаже причинити за нѣщо уважително и то за него може би, а за насъ нѣщо и противно на онова, което иска Негово благословесіе, да докаже. „Нѣ по причини, които сѣки единъ би уважилъ, като му са доважатъ, и доказателствата му сж нѣи за по добръ намѣрхми да са повѣдържимъ за сега отъ цѣлото му обнародване.“ ето на силни доказателства, и що трѣба повече? като не иска да каже правото.

По на долу казва Негова милость: „да прѣдпочтемъ ползното повече отъ любопитното, сѣками че не на обвинява.“ Сирѣчь обнародваніето на прошеніето нѣма и не трѣба да очакваами никаква полза отъ него, и че то било само любопитно, дава ни да разумѣемъ. А колкото са отнаса на другити извѣстія тѣ били полезни, защо прѣдпочита ползното!!! Чудно и странно нѣщо наистина!! Ясно са види отъ израженіето, спорѣдъ неговита смислъ, че на читателити нѣи по добръ на Българити било по полезно да са научатъ за умноженіето на спомоществатели на листътъ му, като го обнародва, за да зематъ примѣръ другити Българи, отъ колкото да обнародва цѣлото прошеніе!! Кои му са доказателствата че прошеніе подадено отъ прѣдставителити било любопитно, а колкото за кореспонденцити му тѣ били полезни за народа ни? И какво може да каже противъ онова което самъ си казва че „читателити са интересуватъ колкото по скоро да научатъ сѣдържаніето на това прошеніе? И кѣдѣ е сѣдържаніето на това прошеніе? Сѣдържаніе нѣи разумѣваами за сѣкото а не за половината или частъ отъ него. Като са Ва повѣрили и отдали такава честь за да го вмѣстити въ листътъ си такова едно важно нѣщо за народа, прилича ли ни такъвъ непризнателност. Кои сж причинити щото послѣдната частъ да обнародватъ, а първата оставатъ за послѣ? Така ли сте слѣдували вурсѣтъ на ученіето си? или тажи е наша нова метода?

Не знаети ли че сѣкиятъ народъ българскій стои и чѣка съсъ прострѣни и въздигнати рацѣ къмъ Бога и къмъ милостта на Царското Правителство?

„Освѣтъ туй, можемъ да кажемъ, (важи, но знай че неправедно е) че прѣдшествующити причини за подаваніето на това послѣдне прошеніе сж почти извѣстни на нашити съотечественици, за кои искате да кажите? за прѣдставителити и нѣколко отъ тукашнити чорбаджии ли? или за оиъ Българи които сж вънъ отъ Цариградъ? За които и да е, ясно е краснорѣчіе, но само за Негово Благословесіе.

Нева кажемъ Господство му чрезъ „да прѣдпочтемъ ползното повече отъ любопитното“ и иска да каже че прѣдпочита она частъ на прошеніето, която е полезна (забѣлжете, че не обнародвано още само то критикова), а колкото за другата любопитна; то като любопитна, за цѣль българскій народъ, не трѣбаше ли да са обнародва? Ами кореспонденцити по любопитни и по достойни ли сж за обнародване отъ онова което са отнаса на цѣль българскій народъ?

Тази негова постапка не показвааи че Господство му прѣдпочита кореспонденцити и кореспондентити повече отъ колкото цѣлото българско прошеніе?

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛАДЪ.

Папскіятъ въпросъ е безъ съмнѣніе днесъ най важніятъ въпросъ който заемава политическити духови. Конвенціята отъ 15 Септемврія която бѣше предметъ на разни прѣтѣлкуванія и на които сѣкити революціални вѣстинци бѣха добръ расположени, зааща веки да са разяснява и да унищожава сѣкити съмнѣнія.

Засѣданіята, отъ прѣминалата недѣля, въ францускити сенати са занимаха исключително за тоя папски въпросъ. Словата които сж приказали отъ различни сенатори иматъ за цѣль да докажатъ въ какъвъ смислъ тая конвенція можн да повѣрди независимостта на Папата.

Кардиналътъ Боншозъ приказалъ едно слово което доказува чи ако францускіятъ императоръ оттегли войскити си отъ Римъ, безъ да осигори читавостта на папската земя, има голѣми приключенія да избухнатъ въ Европа.

Исторіята ни доказува, казува той, чи сѣки пътъ когато сношеніята на Папата сж биле лошави съсъ Франция, Франция са е намирала сѣкоги въ бой, въ революціи.

Ако Наполеонъ III оттегли войскити си отъ Римъ, Пій IX не можн да стои въ Римъ помежду бунтовницити. Италианцити сж единъ народъ бунтовнически. Тѣ ще глѣдатъ да го очистятъ за да зематъ Римъ за столицина тѣхъва.

Нѣ кѣдѣ ще отиди Пій IX? дали въ Франция? дали въ Испанія? дали въ Австрія? Той нѣма да отиди нити въ Франция, нити въ Испанія, нити въ Австрія. Нѣ той ще отиди въ Англитера. Англичанити народъ е благороденъ. Царица Виктория му е праготвила отъ сега още седалището.

Нѣ това приключеніе ще бѣди причина на много злощастія. Пій IX можн да го прѣтѣрпи, защото той има доста уроци отъ исторіята на нѣговити прѣдшественици. Нѣ Франция ще прѣтѣрпи една страшна крива. Духовенството и сѣкити партизани на папството ще сподѣлятъ нѣговити сѣрби които ще бѣдатъ коренѣтъ на сѣкити злини които можѣтъ да сѣвятъ свѣтътъ въ днешната епоха.

Други слова сж казали още. Ораторити доказуватъ въ тѣя слова чи главнити интереси на имперіята и на религіята които сж тѣсно свързани помежду си, зависуватъ поддържаніето на Папата въ Римъ.

Телеграфътъ ни извѣстява чи едно министѣрско промѣненіе станало въ Франция. Г-лъ Будетъ оставилъ портюфелътъ на вѣтрѣшнити работи на Маркисъ де Лавалетъ за да отиди да засѣдава въ сенатътъ.

Никои незнае причинити на това министѣрско промѣненіе. Нѣкои си вѣстинци прѣдполагатъ чи то са било причинило отъ едно разногласіе въ мѣнвѣнта относително за прѣобразованіето на муниципалитити сѣвѣти, други пакъ друго.

Прѣдъ нашити очи нити едното нити другото е истино. Цѣльта на това промѣненіе е защото важни случаи са готвѣли да станатъ въ Франция; и чи политиката която Г-нь Будетъ слѣдоваше можеше по ско-

ро да докара тия случки; като прави това прѣтѣненіе, явно е чи францускіят императоръ иска да промѣни малко по малко кабинетската си политика и да отстрани тѣй изпълненіето на приключеніята.

Слуховити за скришнати договори помежду Франция и Италия бѣха предметъ на едно прѣтълчуване въ камарата на депутати въ Туринъ. Генералинѣтъ Ла Мармора и напѣршниятъ министъръ на външнати работи промѣстували най енергически срѣщу тия слухови.

Новинити които дохода отъ Петербургъ ни извѣстиватъ чи единъ проектъ за законъ на Цансората са билъ представилъ на съвѣтътъ на министрити. Тоя проектъ са разискуватъ отъ години насамъ. Но съвѣтътъ на министрити го отхвърлил.

Смъртъта на Г-на Морни причинила въ Русія едно скръбно впечатлѣніе. Фамиліята Трубелскои на която принадлежи съпругата на Г-на Морни служила една литургія за това отгоръ на които присѣдствували много членови отъ руската аристократія.

СЪБАКВИ НЪЩА И НОВИНИ.

— Писмата които прѣйхми отъ Едрене ни извѣстиватъ чи сега на скоро наводненія станали пакъ въ тоя градъ.

— Казуватъ чи нѣкои си чорбаджии, отъ Търново прѣдадени на тамошнѣтъ фанариотски владика, отправили до Митаадъ паша едно прошеніе въ което му обвѣнчавали чи биле расположени да заплататъ борчтъ на грѣцката патриаршія.

Нѣ понеж Митаадъ паша искалъ да научи ако това прошеніе е израженіе на чувствата на търновскити жители, той го испратилъ назадъ за да го подпишатъ и другити.

Тоя постѣлка на Митаадъ паша извади доста жители отъ своевоіето на тия нѣколко чорбаджии. Жителити направили едно друго прошеніе въ което му изражявали сѣщити о нѣя чувства които бѣха изложени въ туаченското прошеніе което помѣстихми въ прѣдпослѣдниятъ си брой, и което служеше за чистъ отговоръ на претенціити на грѣцката патриаршія.

— Научавами са чи тия дни молдовлашкото правителство сключило единъ заемъ отъ 150 милиона гроша, заемъ който ще са отхрѣди на посватенити мѣнастири въ Молдо-Влахія.

— Казуватъ чи една прѣвпирна станало тия дни помежду чорбаджити и прѣвенцити относително за подписваніето на изкакво си прошеніе.

— Писмата които прѣйхми отъ Самоковъ ни извѣстиватъ чи училищата въ тоя градъ отивали много злѣ. Това състояніе на работити бѣдо следствие на разногласіето което царуващо помежду младити и чорбаджити.

— Миналата недѣля представителити отъ различни грѣцки махала отъ столицната сѣ събради въ патриаршіята за да разискуватъ за избираніето на четирима нови членови на сѣмѣніятъ съвѣтъ. Вишегласіето са дало за Г-на Мусеураса, за Ксенофона зограосъ, за Мавроани и за Николанди.

— Цисмата които прѣйхми отъ Салоникъ ни убѣждатъ чи тал година пананрѣтъ въ тоя градъ билъ нищо и никакъв. Много малко муновачи сѣ явили на тоя пананрѣ.

— Въ прѣдпослѣдниятъ си брой Журналъ де Константинополь извѣстива чи въ Русси са билъ основанъ сега скоро единъ вѣстникъ български подъ име Туна.

Нѣ извѣстиватъ вѣстия отъ дѣ терии та-

квись новини тоя журналъ. Нѣ това което ни учудува е чи редакцията на тоя вѣстникъ попада подъ толкось глупости и аждивни новини цѣто човѣкъ не можѣ никогѣ да ги вѣрва. Като излѣстваше основаніето на тоя вѣстникъ той не трѣбуваше ли естествено да кажи че са издава на турски и на български а нѣ само на български?

— Г-нѣ Негри, Кану-Кел на Молдо-Влахія пристигна тая недѣля въ Цариградъ.

— Казуватъ чи едно ново мюсюлманско общество са съставило тия дни при Озунъ Чарши за да учи работницити. Това общество събрало веќе 50 ученика чираци и слуги.

— По миналата недѣля прѣйхми единъ еземпларъ отъ една книжка издадена отъ Г-на П. В. Богорова. Тая книжка носи заглавіе: различни познанія за ученицити;

Заглавіето на тая книжка показува доста добръ интересъть когото ивѣнниятъ издатель носи за образованіето на нашата младежъ. Като ѣх прѣпорѣчуваами на нашити учители като книжка най ползена за прѣвначалнити познанія на ученицити, нѣй нѣмами съмнѣніе чи ще я уведѣтъ съсъ драго сѣрце по сичкити ни училища.

— Много отъ нашити Българи ни сѣ забѣлзували защо нападами чорбаджити; каква вражда имамѣ нѣй къмъ тѣхъ; кой е интересътъ когото гонимъ като държимъ едно подобно поведѣніе.

Единъ отъ нашити съотечественници ни забѣлзува онзи день това сѣщото. Нашитъ отговоръ къмъ сичкити тия въпроси бѣше тоя: кой е тоя дѣто не ще да живѣе прѣятелски съсъ сичкити хора? нѣй сами не исками ли да живѣимъ дружно съсъ чорбаджити ни?

Цѣльта която нѣй гонимъ като гонимъ чорбаджити не е единъ личенъ интересъ нѣ народенъ. Оноза за което нѣй осѣждами чорбаджити не е по една лична вражда, нѣ по народна полза.

Защото като сѣдимъ чорбаджити нѣй не ги сѣдимъ за тѣхнити търговски работи, нѣ за общенароднити ни работи; чи да са занимаватъ съсъ народнити ни работи, то не вѣлзува въ кръгътъ на тѣхнити занеманія и познанія.

Чи поведѣніето и кѣдърността които сѣ държели до сега нѣ само чи не сѣ дали никакви плодови, нѣ още ставатъ и за напѣршъ причина за неуспѣхътъ на народнити ни исторически права.

Нѣй исками хора способни, и отблѣснувани неспособнити хора. Това ще кажи чи нѣй желайми искрено успѣхътъ и просвѣщеніето на народътъ си.

Какво сѣ направили чорбаджити ни отъ петъ години насамъ?

Черкова зафанаха и стои още сѣ зафаната. Въпросътъ зафанаха и още неможѣтъ да го окръбѣтъ; централно училище прѣдложиха да са направи и нѣго напуснаха; Съвѣтникъ зафанаха да издаватъ и нѣго умориша; царското правителство бѣше дало пощата на тоя вѣстникъ, и съсъ поведѣніето си направиха го да си я земе назадъ.

Владиката отъ Варна умрѣ. Грѣцката патриаршія проводи други на мѣстото му. Дѣ останаха постѣпкити и прошеніята на нашити представители?

Сичко това е плодъ на тѣхната неспособностъ и нѣй като ги глѣчимъ, нѣй мисли-

мъ чи съсъ това правимъ една заслуга на народътъ си за да го направимъ да доди въ съзнаніе.

Тия чорбаджии подадоха едно прошеніе пакъ за раздѣленіето ни отъ грѣцката патриаршія; нѣй ги осѣждами за това, защото е една утопія и нѣма да даде никакво съдѣствие. И тоя като казвами нѣй ще чаками врѣмето да го докажи.

Силистренската община ни умолява да извѣстимъ чи има нужда отъ единъ учителъ който познава добръ българскіятъ языкъ, срѣдно турскіятъ и францускіятъ язици. Она който желае да отиди за учителъ въ тоя градъ, са умолява да са отпрати до редакцията на Турція.

— Увѣриватъ чи князь Куза са готвилъ да отиди това лѣто въ Европа. Цѣльта на това нѣгово пѣтуваніе била, казуватъ, да са упоманъ лично съсъ по главнити дипломати на Европа.

— Писмата които прѣйхми отъ Сипцовъ ни белѣжатъ чи жителити отъ тоя градъ сполучили да зематъ дозволеніе отъ Митаадъ паша за да си направятъ една нова черкова въ долната махала. Казуватъ чи тал черкова цѣла да са зафани да са прави това лѣто.

— Научавами са чи Исманлъ паша, подъ кралъ въ Египетъ цѣлъ да трѣжни това лѣто за Франція. Казуватъ чи той цѣлъ да доди най напѣршъ тука въ Цариградъ за да са види съсъ Н. Ц. В. Султанътъ.

— Казуватъ чи Н. Ц. В. Султанътъ са готвилъ да отиди това лѣто да направи едно пѣтуваніе въ Българія по примкрѣтъ на покойнитъ си августинъ братъ Абдулъ Меджида.

Това пѣтуваніе на Абдулъ Азиса имало за цѣлъ да пригледѣ сегашното положеніе на провинцити и прѣобразованіята които са увѣждатъ въ тѣхъ.

ИЗВѢСТІЕ.

Долуподписанный има честь да извѣсти почтенната публика че два записа съ мой подписъ писани врѣхъ името на Г. Агеласта Вурѣ и Содр. за по 1000. л. турски съ дата отъ 14% 9/вріл 1861, и съ ваде по шестъ мѣсеца сѣ и двата ничтожни и важн отъ сѣко обращеніе; съ една рѣчь са билѣ книги както изложихъ и въ протеста си отъ 15 Январія 1865, отпращенъ чрезъ почтенната депутация въ Търново.

Габрово 8 Марта 1865.

С. С. Арнаудовъ.

ИНГЛИШКА КОМПАНИЯ.

ЗА ПРОДАВАНІЕ НА

ЗЕМЛЕДѢЛСКИ МАШИНИ И ПР. ПР.

МАГАЗИЯ 75 КАЛАФАТЪ-ПЕРИ.

ПИСАЛИЩЕ: 23. УЛИЦА ВОЙВОДА ГАЛАТА.

Огненни твърди и подвижни машини. — Конски манежи. — Толумби. — Урала, Килиндри. — Машини да рѣжѣтъ сѣнотъ, да вършеятъ и да пристѣватъ пшеницата и пр. — Патентована машини за да чистятъ памукътъ (американска система).

МАШИНА за да изважда семената на памукътъ.

Последни американска система отъ сѣнакви измѣрѣнія, за дѣла и вѣса коприна, които пристигнаха сега скоро отъ Америка.

Памучни семена отъ Америка.

Онія които желажѣтъ да купѣтъ, трѣбува да са отпращатъ на Першеабѣ-Нагаръ, Нумеро 21, срѣщу Саваджи-ханъ.

Отговорникъ Никола Генсвалъ.